

32003R1139

L 160/22

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

28.6.2003.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1139/2003**(2003. gada 27. jūnijs),****ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz uzraudzības programmu un īpašo riska materiālu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus konkrētu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1003/2003 ⁽²⁾, un jo īpaši tās 23. pantu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz noteikumus transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) uzraudzībai aitās un kazās, tostarp tādu dzīvnieku izlases uzraudzībai, kas nav nokauti lietošanai pārtikā. Ir vajadzīgs noskaidrot šīs dzīvnieku grupas definīciju, lai aizvairītos no neatbilstošas paraugu atlases.

(2) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz apkarošanas pasākumus pēc apstiprinājuma par aitū un kazu saslimšanu ar TSE. Paredzētie testi jāveic dzīvniekiem, kas nokauti šo pasākumu sakarā, lai iegūtu epidemioloģisko informāciju.

(3) Pastāv teorētiska iespēja, ka aitū un kazu populācijā var būt sastopama GSE. Ar parastām metodēm šajos dzīvniekos nav iespējams atšķirt GSE no skrepi slimības infekcijas. Inficētspējas līmenis likumainajā zarnā abām šīm slimībām ir ievērojams jau infekcijas sākuma stadijā. Piesardzības pasākumu nolūkos visu vecumu aitū un kazu likumainās zarnas jāiekļauj īpašo riska materiālu sarakstā.

(4) Savā 2002. gada 7. un 8. novembra atzinumā par TSE inficētspējas izplatīšanas atgremotāju audos Zinātniskās vadības komiteja (ZVK) ieteica uzskatīt, ka visu vecumu liellopu mandeļus rada govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) risku.

(5) ZVK noteikusi, ka, lai izvairītos no jebkāda riska inficēties ar GSE, jāizvairās no inficēšanās ar centrālās nervu sistēmas audu un mandeļu materiālu, iegūstot liellopu galvas gaļu un mēles lietošanai pārtikā.

(6) tas, kādā stāvoklī galvas atrodas, galvenokārt ir atkarīgs no to rūpīgas apstrādes un priekšējā audu kanāla un lielā pakauša cauruma drošas noslēgšanas, jābūt kontroles sistēmām lopkautuvēs un it īpaši apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos.

(7) noteikumi par liemeņu, pusliemeņu un ceturtdaļliemeņu, kas nesatur citu īpašo riska materiālu kā tikai mugurkaulāju, nosūtīšanu uz citām dalībvalstīm bez to iepriekšējas piekrišanas, jāattiecinā arī uz pusliemeņiem, kas sadalīti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, lai atspoguļotu faktisko tirdzniecību dalībvalstu starpā.

(8) Eiropas Parlamenta un Padomes ⁽³⁾ Regula (EK) Nr. 1774/2002, kura grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 808/2003 ⁽⁴⁾, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz visu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu, kuri nav paredzēti lietošanai pārtikā, savākšanu, pārvadāšanu, uzglabāšanu, pārkraušanu, apstrādi un izmantošanu vai iznīcināšanu, tostarp to laišanu tirgū un, konkrētos īpašos gadījumos, to eksportēšanu un tranzītu. Tādēļ jāsvīturo īpašas normas attiecībā uz šādu produktu izņemšanu no tirgus un iznīcināšanu, ko paredz Regulas (EK) Nr. 999/2001 XI pielikums.

(9) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 999/2001.

(10) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III un XI pielikums tiek grozīts saskaņā ar šās regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2003. gada 1. oktobra.

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 152, 20.6.2003., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 117, 13.5.2003., 1. lpp.

Regulas (EK) Nr. 999/2001 XI pielikuma A daļas 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas jaunus noteikumus, kas izklāstīti šīs regulas pielikuma 2. punktā, piemēro dzīvniekiem, kas nokauti, sākot no 2003. gada 1. oktobra.

Šī regula ir saistoša un tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 27. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

PIELIKUMS

III un XI pielikumu groza šādi.

1. Regulas III pielikumu aizstāj ar šādu tekstu.

“III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. Vispārīgi noteikumi

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas izklāstītas X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.

2. To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā

- 2.1. Visām govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem un
 - kas nokautas, veicot īpašo ārkārtas kaušanu, kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK (¹) 2. panta n) apakšpunktā, vai
 - kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu, izņemot slimības apkarošanas kampaņas sakarā nokautus dzīvniekus bez slimības klīniskām pazīmēm, veic GSE testus.
- 2.2. Visām govīm, kas vecākas par 30 mēnešiem un
 - kas nokautas parastā veidā lietošanai pārtikā, vai
 - kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu slimības apkarošanas kampaņas sakarā, bet kurām nav slimības klīnisko pazīmju, veic GSE testus.
- 2.3. Atkāpjoties no 2.2. punkta un attiecībā uz govīm, kas dzimušas, audzētas un nokautas Zviedrijas teritorijā, Zviedrija var pieņemt lēmumu izmeklēšanu veikt tikai izlases paraugiem. Paraugā iekļauj vismaz 10 000 dzīvniekus gadā.

3. To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā

- 3.1. Visām govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem un kas nobeigušās vai nokautas, bet nav
 - nokautas iznīcināšanai saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 (²),
 - nokauti epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, laikā,
 - nokauti lietošanai pārtikā,veic GSE testus.
- 3.2. Dalībvalstis var nolemt atkāpties no 3.1. punkta noteikumiem attālos rajonos, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros netiek organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju populācijas.

4. To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 716/96

- 4.1. Veic GSE testus visiem dzīvniekiem, kas nokauti ievainojuma vai slimības dēļ vai kam saslimšana konstatēta pirmskaušanas apskatē.
- 4.2. Veic BSE testus visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 42 mēnešiem un dzimuši pēc 1996. gada 1. augusta.
- 4.3. Veic GSE testus izlases paraugam, kurā ir vismaz 10 000 dzīvnieku gadā no tiem dzīvniekiem, uz kuriem neattiecas 4.1. vai 4.2. punkts.

(¹) OV L 21, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

(²) OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.”

5. Pārējo dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm savā teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ēduši iespējami inficētu barību vai dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. Pasākumi pēc testu veikšanas

- 6.1. Ja dzīvnieks, kas nokauts lietošanai pārtikā, izvēlēts GSE testiem, tad uz šī dzīvnieka liemeņa neizdara Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.3. Kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, visas tāda dzīvnieka ķermeņa daļas, kam veic GSE testu, tostarp ādu, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.
- 6.4. Visas tāda dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.
- 6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tad saskaņā ar 6.4. punktu papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu iznīcina arī vismaz to liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvo testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvo testa rezultātu.
- 6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. Vispārīgie noteikumi

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā

Dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem vai kam no smaganām izšķīlušies vismaz divi pastāvīgi priekšzobi, un kas nokauti lietošanai pārtikā, veic testus saskaņā ar tabulā norādīto parauga lielumu. Atlasītie paraugi pārstāv visus reģionus un sezonas. Paraugu atlasī strukturē tā, lai izvairītos no kādas grupas dominances izcelsmes, sugas, vecuma, šķirnes, ražošanas veida vai citu pazīmju ziņā. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acimredzamām brieduma pazīmēm vai citas ticamas informācijas. Ja iespējams, izvairās vairākkārt atlasīt paraugus no viena un tā paša ganāmpulka.

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadā/Nokautie dzīvnieki (!)
Beļģija	3 750
Dānija	3 000
Vācija	60 000
Grieķija	60 000
Spānija	60 000
Francija	60 000
Īrija	60 000
Itālija	60 000
Luksemburga	250
Nīderlande	39 000

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadāNokautie dzīvnieki (1)
Austrija	8 200
Portugāle	22 500
Somija	1 900
Zviedrija	5 250
Apvienotā Karaliste	60 000

(1) Parauga lielums ir aprēķināts, lai dalībvalstīs, kurās lielos apmēros kauj pieaugušas aitas, nokautajos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,005 % ar 95 % ticamību. Dalībvalstīs, kurās pieaugušās aitas kauj mazāk, parauga lielumu aprēķina 25 % apmērā no novērtētā vai reģistrētā 2000. gadā nokauto, izbrāķēto aitu skaita.

Dalībvalsts var veikt testus mazākam skaitam dzīvnieku, nekā norādīts tabulā, ja jaunākie oficiālie statistikas dati par kaušanu norāda, ka šis skaitlis ir vienāds ar 25 % no izbrāķēto aitu skaita, ko katru gadu nokauj attiecīgajā dalībvalstī.

3. To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā

Dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem vai kam no smaganām izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgi priekšzobi, kuri ir nobeigušies vai nokauti, bet kas nav

— nokauti slimības apkarošanas kampaņas sakarā,

— nokauti lietošanai pārtikā,

veic testus saskaņā ar tabulā norādīto parauga lielumu. Paraugi pārstāv visus reģionus un sezonas. Paraugu atlasī strukturē tā, lai izvairītos no kādas grupas dominances izcelsmes, sugas, vecuma, šķirnes, ražošanas veida vai citu pazīmju ziņā. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acimredzamām brieduma pazīmēm vai citas ticamas informācijas. Ja iespējams, izvairās vairākkārt atlasīt paraugus no viena un tā paša ganāmpulka.

Dalībvalsts var nolemt, ka no paraugu atlasīšanas atbrīvo attālus rajonus, kuros ir zems dzīvnieku blīvums un kuros netiek organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atbrīvojumu piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadāNobeigušies dzīvnieki (1)
Beļģija	450
Dānija	400
Vācija	6 000
Grieķija	6 000
Spānija	6 000
Francija	6 000
Īrija	6 000
Itālija	6 000
Luksemburga	30
Nīderlande	5 000
Austrija	1 100
Portugāle	6 000
Somija	250
Zviedrija	800
Apvienotā Karaliste	6 000

(1) Parauga lielums ir aprēķināts, lai dalībvalstīs, kurās ir liela aitu populācija, nobeigušajos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,05 % ar 95 % ticamību. Dalībvalstīs ar mazāku aitu populāciju parauga lielumu aprēķina 50 % apmērā no novērtētā nobeigušos dzīvnieku skaita (novērtētais mirstības līmenis 1 %).

4. Inficēto ganāmpulku uzraudzība

No 2003. gada 1. oktobra dzīvniekiem, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, kas nokauti saskaņā ar VII pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļu vai 2. punkta c) apakšpunktu, veic testus uz parasta izlases veida parauga pamata saskaņā ar tabulā norādīto parauga lielumu.

Izbrāvēto dzīvnieku skaits 12 mēnešu laikā ganāmpulkā	Minimālais parauga lielums (1)
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

(1) Parauga lielums ir aprēķināts, lai par 95 % pārliecinātos, ka tiek iekļauts vismaz viens pozitīvs dzīvnieks, ja slimības izplatība testa populācijā ir vismaz 2 %.

5. Pārējo dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajām uzraudzības programmām dalībvalstis brīvprātīgi var veikt citu dzīvnieku uzraudzību, it īpaši:

- dzīvniekiem, no kuriem iegūst piena produktus,
- dzīvniekiem, kuru izcelsme ir valstīs ar autohtonām TSE,
- dzīvniekiem, kuri ir ēduši iespējami inficētu barību,
- dzīvniekiem, kuri dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar TSE,
- dzīvniekiem no ganāmpulkiem, kas inficēti ar TSE.

6. Pasākumi pēc testiem, kas veikti aitām un kazām

- 6.1. Ja TSE testam izvēlēts dzīvnieks, kas nokauts lietošanai pārtikā, tad uz šī dzīvnieka liemeņa neizdara Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr nav saņemti ātrās noteikšanas testa rezultāti.
- 6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.3. Visas tā dzīvnieka ķermeņa daļas, kam veic testu, tostarp ādu, patur oficiālā kontrolē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.
- 6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, kuru saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

7. Genotipa noteikšana

- 7.1. Prionu olbaltumvielas genotipu nosaka katrai TSE pozitīvai aītai. Par gadījumiem, kad TSE ir konstatēts rezistentos genotipos (to genotipu aītas, kuros alanīns ir iekodēts abās alēlēs ar kodonu 136, arginīns abās alēlēs ar kodonu 154 un arginīns abās alēlēs ar kodonu 171), nekavējoties ziņo Komisijai. Ja iespējams, šiem dzīvniekiem nosaka celma tipu. Ja celma tipu šajos gadījumos nav iespējams noteikt, izcelsmes ganāmpulku un visus citus ganāmpulkus, pie kuriem dzīvnieks ir piederējis, pastiprināti uzrauga, lai noteiktu citus TSE pozitīvus dzīvniekus celma tipa noteikšanai.
- 7.2. Papildus dzīvniekiem, kuru genotips noteikts saskaņā ar 7.1. punktu, prionu olbaltumvielas genotipu nosaka saskaņā ar A nodaļas II iedaļas 2. punktu testēto aītu izlases apakšparaugam. Šis apakšparaugs raksturo vismaz 1 % no kopējā parauga no katras dalībvalsts, un tajā nav mazāk par 100 dzīvniekiem no vienas dalībvalsts. Pieļaujot atkāpi, dalībvalstis var izvēlēties noteikt genotipu līdzvērtīgam skaitam dzīvu dzīvnieku līdzīgā vecumā.

III. CITU DZĪVNIĒKU SUGU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis brīvprātīgi var uzraudzīt TSE citos dzīvniekos, kas nav govīs, aītas un kazas.

B NODAĻA

I. INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTĪM JĀSNIEDZ ZIŅOJUMOS

1. Varbūtējo saslimšanas gadījumu skaits pa dzīvnieku sugām, kam ir noteikti pārvietošanas ierobežojumi saskaņā ar 12. panta 1. punktu.
2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu skaits pa dzīvnieku sugām, kam veic laboratorisku izmeklēšanu saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un izmeklēšanas rezultāti.
3. To ganāmpulku skaits, kuros, kā ziņots, ir varbūtēji aītu un kazu saslimšanas gadījumi, ko izmeklē saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu.
4. Novērtētais lielums katrai A nodaļas I iedaļas 3. un 4. punktā minētajai subpopulācijai.
5. To govju skaits, kam veikti testi katrā A nodaļas I iedaļas 2. līdz 5. punktā minētajā subpopulācijā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
6. To subpopulāciju novērtētais lielums, kas minētas A nodaļas II iedaļas 2. līdz 3. punktā un kas ir izraudzītas paraugu atlasīšanai.
7. To aītu un kazu, un ganāmpulku skaits, kam veikti testi katrā A nodaļas II iedaļas 2. līdz 5. punktā minētajā subpopulācijā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
8. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku skaits, sadalījums pēc vecuma un ģeogrāfiskā izplatība. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku izcelsmes valsts, ja tā nav ziņotāja valsts. Skrepi pozitīvo ganāmpulku skaits un ģeogrāfiskā izplatība. Katram GSE pozitīvam dzīvniekam jānorāda dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis.
9. Apstiprināti TSE pozitīvi dzīvnieki, kas nav govīs, aītas un kazas.
10. Genotips un, ja iespējams, šķirne katram dzīvniekam, kas atlasīts paraugam no katras A nodaļas II daļas 7.1. un 7.2. punktā minētās subpopulācijas.

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulas veidā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAĪTE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:
 - to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kā minēts 12. panta 1. punktā,
 - klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kā minēts 12. panta 1. punktā,
 - laboratorisko pārbaužu skaitu un rezultātiem, kā minēts 12. panta 2. punktā,

- A nodaļā minēto uzraudzības programmu sakarā paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,
 - TSE pozitīvo aitu prionu olbaltumvielas genotipu.
2. Izmeklēšanu veiks laboratorija septiņus gadus glabā visus testu ierakstus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus un, attiecīgā gadījumā, parafīna blokus un *Western Blots* fotogrāfijas.”

2. Regulas XI pielikuma A daļu aizstāj ar šādu tekstu.

“XI PIELIKUMS

22. UN 23. PANTĀ MINĒTIE PĀREJAS PASĀKUMI

A. Par īpašu riska materiālu, mehāniski atdalītu gaļu un kaušanas metodēm

1. a) a) Par īpašu riska materiālu uzskata šādus audus:
- i) govju, kas vecākas par 12 mēnešiem, galvaskausu, izņemot apakšžokli un tostarp smadzenes un acis, mugurkaulāju, izņemot astes skriemeļus, mugurkaula jostas un krūšu skriemeļu šķērsizaugumus un krustu kaula spārnus, bet tostarp dorsālā ganglija saknīti un muguras smadzenes, un visu vecumu govju mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un apzarni;
 - ii) galvaskausu, tostarp smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes aitām un kazām, kas vecākas par 12 mēnešiem vai kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, un liesu un likumaino zarnu visu vecumu aitām un kazām.

Iepriekš norādīto vecumu govju mugurkaulāja atdalīšanai var koriģēt, grozot šo regulu, ievērojot statistisko varbūtību saslimt ar GSE attiecīgajās Kopienas govju populācijas vecuma grupās, pamatojoties uz GSE uzraudzības rezultātiem, kā to nosaka III pielikuma A.I nodaļa.

- b) Papildus a) apakšpunktā precizētajam īpašajam riska materiālam Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotajā Karalistē un Portugālē, izņemot Azoru salu autonomo apgabalu, par īpašu riska materiālu jāuzskata šādi audi: visa galva, izņemot mēli, tostarp smadzenes, acis un trīszaru ganglijs, kā arī aizkrūts dziedzeris, liesa un muguras smadzenes govīm, kas vecākas par 6 mēnešiem.
2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta i) daļas, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut izmantot mugurkaulāju un dorsālā ganglija saknīti no govīm, kuras
- a) dzimušas, pastāvīgi audzētas un nokautas dalībvalstīs, ko, zinātniski novērtējot, noteikts, ka iespējamība vietējām govīm saslimt ar GSE ir ļoti niecīga vai niecīga, bet nav izslēgta; vai
 - b) dzimušas pēc dienas, kad dalībvalstīs, par kurām ziņots, ka vietējiem dzīvniekiem konstatēta GSE vai kur, zinātniski novērtējot, noteikts, ka vietējām govīm iespējams saslimt ar GSE, sāka faktiski piemērot aizliegumu izbarot atgremotājiem zīdītāju olbaltumvielas.

Apvienotā Karaliste, Portugāle un Zviedrija var izmantot šo atkāpi, pamatojoties uz iepriekš iesniegtiem un novērtētiem pierādījumiem. Citas dalībvalstis var pieprasīt šo atkāpi izmantot, pēc vajadzības iesniedzot Komisijai neapgāžamus apstiprinātos pierādījumus attiecībā uz a) vai b) apakšpunktu.

Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, papildus III pielikuma A nodaļas I iedaļā noteiktajām prasībām nodrošina, lai vienu no apstiprinātiem ātrās noteikšanas testiem, kuri uzskaitīti X pielikuma C nodaļas 4. punktā, piemērotu visām govīm, kas vecākas par 30 mēnešiem un kas

- i) nobeigušās saimniecībā vai transportēšanas laikā, bet kas nav tikušas nokautas lietošanai pārtikā, izņemot tos mirušos dzīvniekus dalībvalstu attālos rajonos ar zemu dzīvnieku blīvumu, kur GSE parādīšanās ir niecīga;
- ii) parastā veidā nokautas lietošanai pārtikā.

Šo atkāpi nepiešķir, lai atļautu izmantot mugurkaulāju un dorsālā ganglija saknīti no govīm, kuras vecākas par 30 mēnešiem un kuru izcelsme ir Apvienotajā Karalistē vai Portugālē, izņemot Azoru salu autonomo apgabalu.

Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas, lai padziļināti pārbaudītu iesniegtos pierādījumus saskaņā ar 21. pantu.

3. Govju, aitu un kazu kaulus neizmanto mehāniski atdalītas gaļas ražošanā.

4. Centrālās nervu sistēmas audu lacerāciju, pēc apdullināšanas galvaskausa dobumā ieviejojot iegarenu stienīša formas instrumentu, neveic govīm, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā.
5. Īpašo riska materiālu izņem
 - a) kautuvēs vai, attiecīgā gadījumā, citās kaušanas vietās;
 - b) attiecībā uz govju mugurkaulāju – gaļas sadalīšanas uzņēmumos;
 - c) attiecīgā gadījumā, starpuzņēmumos, kas minēti 10. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002⁽¹⁾, vai lietotāji un savākšanas centri, kas saņēmuši atļaujas un reģistrēti atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta c) apakšpunkta iv), vi) un vii) daļai.

Iepriekšminētos noteikumus nepiemēro 1. kategorijas materiālam nekrofāgu putnu barošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

6. Visu vecumu govju mēles, kas paredzētas lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, iegūst kautuvēs ar šķērse-nisku griezienu priekšā zemmēles kaula saitītei.
7. Tādu govju gaļu, kas vecākas par 12 mēnešiem, iegūst kautuvēs saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka tiek novērsta iespējamā centrālās nervu sistēmas audu iekļūšana galvas gaļā. Sistēmā iekļauti vismaz šādi noteikumi:
 - iegūšana notiek speciāli tam paredzētā teritorijā, kas atdalīta no pārējām kaušanas līnijas daļām,
 - ja galvas tiek aizvāktas no konveijera vai āķiem pirms galvas gaļas iegūšanas, tad priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums jānoslēdz ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc parauga ņemšanas,
 - galvas gaļu neiegūst no galvām, kurām ir bojātas vai īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas zaudētas acis vai kuras ir citādi bojātas veidā, kā rezultātā galva var inficēties ar centrālās nervu sistēmas audiem,
 - galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas saskaņā ar otro ievilkumu,
 - neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir izstrādāti īpaši darba noteikumi, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ir pazaudēts otrajā ievilkumā minētais aizbāznis vai tikušas bojātas acis,
 - lai pārlicinātos, ka ir pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts izlases pārbauzu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, kas paredzēts, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti.
8. Atkāpjoties no 7. punkta noteikumiem, dalībvalstis var nolemt kautuvē piemērot alternatīvu kontroles sistēmu govju galvas gaļas iegūšanai, kas līdzvērtīgā apmērā samazina iespēju, ka centrālās nervu sistēmas audi inficē galvas gaļu. Lai pārlicinātos, ka ir pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, izstrādāts izlases pārbauzu plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, kas paredzēts, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti. Dalībvalstis, kuras izmanto šo atkāpi, par savām kontroles sistēmām un paraugu atlases rezultātiem informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas sakarā.
9. Nepiemēro 7. un 8. punkta noteikumus mēles iegūšanai saskaņā ar 6. punktu un vaigu gaļas iegūšanai kautuvēs, ja tā veikta, nenonemot govus galvu no konveijera vai āķiem.
10. Atkāpjoties no 5. un 7. punkta noteikumiem, dalībvalstis var nolemt atļaut:
 - a) aitu un kazu muguras smadzeņu atdalīšanu gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kas saņēmuši sevišķas atļaujas šādam nolūkam;
 - b) mugurkaulāja atdalīšanu liemeņiem vai liemeņu daļām gaļas veikalos, saņēmuši sevišķas atļaujas, tiek uzraudzīti un reģistrēti šādam nolūkam;
 - c) galvas gaļas iegūšanu no govīm gaļas sadalīšanas uzņēmumos, kuri saņēmuši sevišķas atļaujas šādam nolūkam saskaņā ar šādiem noteikumiem:
 - govju galvas, kas paredzētas vešanai uz gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kuri saņēmuši sevišķas atļaujas galvas gaļas iegūšanai, jāatbilst šādiem noteikumiem:
 - glabāšanas laikā un, vedot no kautuves uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, galvas ir uzkārtas uz plauktiem,

(1) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

- pirms pārvietošanas no konveijera vai āķiem uz plauktiem priekšējais ausu kanāls un lielais pakauša caurums ir pienācīgi noslēgts ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni; ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc parauga ņemšanas,
- nepieļauj tādu galvu pārvešanu uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, kas nav pienācīgi noslēgtas saskaņā ar otro ievilkumu, kas ir bojātas vai kam īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas ir zaudētas acis, vai kas citādi bojātas, kā rezultātā galvā var iekļūt centrālās nervu sistēmas audi,
- lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, izstrādāts izlases pārbaudīšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti;

galvas gaļas iegūšana no govju galvām sevišķi apstiprinātos gaļas sadalīšanas uzņēmumos ir saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu galvas gaļas iespējamo inficēšanu. Sistēmā iekļauj vismaz šādus noteikumus:

- pirms galvas gaļas ieguves sākšanas visas galvas vizuāli pārbauda, vai tām nav infekcijas vai bojājuma pazīmes un vai tās ir pienācīgi noslēgtas,
- galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas, kam ir bojātas acis vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvu var inficēt centrālās nervu sistēmas audi; galvas gaļu neiegūst arī no galvas, ja ir aizdomas par tās inficēšanu no šādām galvām,
- neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir izstrādāti īpaši darba noteikumi, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu pārvešanas un ieguves laikā, it īpaši, ja ir pazaudēts aizbāznis vai tikušas bojātas acis,
- lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, ir izstrādāts izlases pārbaudīšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu, vai centrālās nervu sistēmas audi nav skarti.

11. Visu īpašo riska materiālu iekrāso ar krāsu vai vajadzības gadījumā marķē tūlīt pēc izņemšanas un iznīcina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002, un jo īpaši tās 4. panta 2. punktā.

12. Dalībvalstis veic biežas oficiālas pārbaudes, lai pārliecinātos par šīs daļas pareizu piemērošanu, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās, jo īpaši kautuvēs, gaļas sadalīšanas uzņēmumos vai citās vietās, kur tiek atdalīts īpašais riska materiāls, piemēram, gaļas veikalos vai 5. punkta c) apakšpunktā minētajos uzņēmumos.

Dalībvalstis jo īpaši izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu to, ka

- a) īpašais riska materiāls, kas izmantots atļautajos nolūkos atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1774/2002 1. panta 2. punktam, tiek izmantots vienīgi atļautos nolūkos;
- b) īpašais riska materiāls tiek iznīcināts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

13. Dalībvalstis var nolemt atļaut nosūtīt liemeņu galvas, kas satur īpašo riska materiālu, uz citu dalībvalsti pēc tam, kad šī cita dalībvalsts piekritusi saņemt materiālu un apstiprinājusi īpašos nosacījumus, kuri piemērojami šādam pārvadājumam.

Tomēr liemeņus, pusliemeņus vai pusliemeņus, kas sadalīti vairāk nekā trīs izcirtņos, un ceturtdaļliemeņus, kas nesatur citu īpašo riska materiālu kā tikai mugurkaulāju, tostarp dorsālo ganglija saknīti, var importēt dalībvalstī vai nosūtīt uz citu dalībvalsti bez pēdējās iepriekšējās piekrišanas.

14. Izveido mugurkaulāja izņemšanas kontroles sistēmu, kā norādīts 1. punkta a) apakšpunkta i) daļā. Sistēmā iekļauj vismaz šādus pasākumus:

- a) ja nav vajadzīga mugurkaulāja atdalīšana, govju liemeņus vai liemeņu izcirtņus ar mugurkaulāju identificē ar zilu svītru marķējumā, kas minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000;
- b) attiecīgā gadījumā Direktīvas 64/433/EEK 3. panta 1. punkta A daļas f) apakšpunkta ii) daļā minētajam tirdzniecības dokumentam vai Kopienas Lēmuma 93/13/EEK⁽¹⁾ 1. panta 2. punktā minētajam dokumentam pievieno īpašu norādi par tādu govju liemeņu vai liemeņu izcirtņu skaitu, kuriem ir jāatdala mugurkaulājs un kuriem nav jāatdala mugurkaulājs;
- c) gaļas veikalos glabā vismaz gadu b) apakšpunktā minētos tirdzniecības dokumentus.

(1) OV L 9, 15.1.1993., 3. lpp.

15. a) a) Uz turpmāk uzskaitītajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem attiecas b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi par importu Kopienā:
- īpašais riska materiāls, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā,
 - svaiga gaļa: Direktīvā 64/433/EEK definētā gaļa,
 - maltā gaļa un gaļas izstrādājumi: Direktīvā 94/65/EK ⁽¹⁾ definētā maltā gaļa un gaļas izstrādājumi,
 - gaļas produkti: Direktīvā 77/99/EEK ⁽²⁾ definētie gaļas produkti,
 - dzīvnieku izcelsmes produkti: citi Direktīvā 77/99/EEK definētie dzīvnieku izcelsmes produkti,
 - kausēti tauki, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - želatīns, kas minēts Direktīvā 92/118/EEK un Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - lolojumdzīvnieku barība, kas minēta Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - asins pagatavojumi, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas minētas Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - kauli un kaulu produkti, kas minēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002,
 - 3. kategorijas materiāls, kas minēts Regulā (EK) Nr. 1774/2002.

Visas norādes uz dzīvnieku izcelsmes produktiem norāda uz šajā punktā uzskaitītajiem dzīvnieku izcelsmes produktiem un neattiecas uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas satur šādus dzīvnieku izcelsmes produktus vai ir iegūti no tiem.

- b) Ja iepriekšminētos dzīvnieku izcelsmes produktus, kas satur govju, aitu vai kazu audus, importē Kopienā no trešām valstīm vai to reģioniem, veselības sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

“Šis produkts nesatur un tas nav iegūts

vai nu no (*)

īpašā riska materiāla, kas definēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 XI pielikuma A iedaļā un kas sarakstots pēc 2001. gada 31. marta, vai no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta pēc 2001. gada 31. marta ražotiem govju, aitu vai kazu kauliem. Pēc 2001. gada 31. marta govīs, aitas vai kazas, no kurām iegūts produkts, nav nokautas pēc apdullināšanas ar gāzi, injicējot to galvaskausa dobumā, vai nogalinātas, izmantojot šādu pašu paņēmieni, vai nokautas pēc lacerācijas, kas veikta pēc centrālās nervu sistēmas audu apdullināšanas, galvaskausa dobumā ievietojot iegarenu stienīša formas instrumentu.

Liemeņiem, pusliemeņiem un ceturtdaļliemeņiem, tos importējot, var būt mugurkaulājs;

vai no ⁽³⁾

govju, aitu un kazu materiāla, izņemot tādu, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti šādās valstīs:

- Argentīna,
- Austrālija,
- Botsvāna,
- Brazīlija,
- Čīle,
- Kostarika,
- Salvadora,
- Islande,
- Namībija,
- Jaunzēlande,
- Nikaragva,
- Panama,
- Paragvaja,
- Singapūra,
- Svazilenda,
- Urugvaja,
- Vanuatu.”

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EK, ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem (OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.).

(*) Vienu pēc vajadzības svītrot.

⁽³⁾ OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.